

14

DEN FÖRTROLLADE BARNAFÖDERSKAN

TSB A 40

A

UUB Palmskiöld 395, bl. 34 r–36 v. Utskrift från Svealand från tiden omkring år 1600.

1 Thet stonder een lind alth sunnan vnder by,
– alt vnder then linden so grön, –
ther stonder een iunfrw hon borstar sitt hhäär,
– i ridhen so worligh genom lunden medh henne.	5 Fyretijo wekor på ottonde årh
so lenge skal tu medh barnet gå,
2 Mijñ Faderh gaff migh so danñer man,
then vnge her Oloff tho heette han,	6 The kledde på henne een silkes serch
hon gich på golffwet medh so myken werck.
3 Ståls Elin hon gonger til foster modher sijn
hon sporde sijn fosther modher rodhen til,	7 The spente på henne paar söloffspente skoor
hon gich uppå golwet medh so myken oroo,
4 Mijñ käre Fosterh modher lærer migh rodh
huru lenge skal quinnan medh barnet gåå	8 Här Oloff han stonder i höghelofftes broo
han lydher fast på the sorgefulle ord.
	9 Mijñ Stoltz Elin i snacken icke så
i skole bodhe karmen och köreswenner ffå

10 Och må iagh icke på thette landet dö,
i fören migh dijt i toghen migh mö,

11 Hesterne äre i Engen
och swennerne liggia i sengen

12 The körde so lusteligh öffwer een eng
i låthen eij slädh' göre frwer trengh

13 The körde so lusteligh öffwer een broo,
i låthen eij karmen göre frwer oroo,

14 Alt som wij kome i blomster lund
ther brast karmen i samma stund

15 Thet må nu hwaren dannequinne wetha,
ath iagh kan icke i sadhelen sittia,

16 Mijn käre stols Elin i snakken icke så
i skole rijde och iagh will gåå,

17 Alt som the kome vthi een by
ther stodh hennes fadher giorde karmen ny

18 The kastadh på stolz Elin een skarlakan skin,
the leedde henne i buren in,

19 The kastadh vnder henne bolmstret blå,
så karske födde hon söner två

20 Stols Kirstin gonger til kistan
eet waxe barn hon ther wirckar,

21 När kistan bleff thedhan flytt,
so bleff stoltz Elin medh barnen quijt.

22 Vpstonder swennen han borstar sit håår,
– alt vnder then linden so grön, –
nu är iagh kommen på mijn ottonde åhr
– i ridhen so worligh genom lunden medh henne.

Melodianmärkning

Mel. återges här i facsimil samt i transkription av Carl-Allan Moberg.

Textanmärkning

Ms saknar strofnr. Mellanomkvädet utskrivet i str. 1 och 6, markerat i str. 2–5, 7–9, 11–17, 19–21. Slutomkvädet utskrivet i str. 1 och 22, markerat i str. 2–5, 7–21.

2:1 danner ms ev. dannen

10:2 det andra migh ms ev. megh

12:2 före eij ett par nu oläsliga bokstäver överstrukna

19:1 bolmstret ordets början ändrat från nu oläsliga bokstäver

19:2 före födde står söner överstruket

B

KB Vs 2:1, s. 535–537 (text), KB S 163 (Drake) nr 121 (mel.). Efter majorskan Ulrika Westerling f. Enander (f. 1736 i Stockholm, till 1776 bosatt i Uppland, d. 1820 i V. Eneby sn, Östergötland; Jonsson I, s. 346). Upptecknad på Västraby, Hulds sn, Småland 1811 av August von Hartmansdorff (text) och med största sannolikhet av C. V. Westerling (mel.). Tryckt som SF 134 B.

Hur länge skall liten Kjerstin med liten kind gå;

(12)

- I riden så vördligt i lunden med henne.

(17)

<p>1 Herr Peder han talte till sin moder så
– Alt under den Lind så grön –
Hur länge skall liten Cherstin med liten kind gå
– I riden så varligt i Lunden med henne</p> <p>2 I fyrtyo veckor på det nionde år
Så länge skall liten Cherstin med liten kind gå</p> <p>3 I fyrtyo veckor det är nu vist
Så länge gick Jungfru Maria med Jesum Christ</p> <p>4 När som det led på det nionde år
Så börjar liten Cherstin att ledsna</p> <p>5 Liten Cherstin hon talte till Herr Peder så
Mig lyster nu till min Faders gård</p> <p>6 Innan det ordet var ur hennes mund nämt
Så var det hästar för Guldvagnen spänt</p> <p>7 När som de kommo i den grönaste lund
Hennes hästar de störta i samma stund</p> <p>8 Må jag icke vara en syndiger quinna
Mina hästar förmå ej för mig att springa</p> <p>9 Herr Peder han hoppar af Gångaren grå
Viljen I rida så vill jag gå</p> <p>10 Det kan alla Grannquinnor med mig spå
För mig är det ej godt hvarken rida eller gå</p> <p>11 Det kan alla Grannquinnor med mig vittna
För mig är ej godt i sadlen att sitta</p> | <p>12 Herr Peder tog liten Cherstin uti sin famn
Med gråtande tårar han bar henne fram</p> <p>13 När som de kommo till hennes Faders gård
Ute för henne hennes Fader han står</p> <p>14 Var nu välkommen liten Cherstin till mig
För Dig har Jag både mjöd och Vin</p> <p>15 Mig lyster ej mjöd mig lyster ej Vin
Mig lyster nu att i Stenstugan gå in</p> <p>16 Herr Peder han breder ut Kappan blå
Der födde liten Cherstin de Sönerna två</p> <p>17 Den ene han kammar sitt Hvitgula hår
Vår Farmor skall sättas på Stegel två</p> <p>18 Den andre han drager sitt förgyllande svärd
Vår moder är död Vår farmor är det värd</p> <p>19 Jag hoppas att Vår moder är inför Gud
– Alt under den Lind så grön –
Vår farmor skall läggas på Stegel sju
– I riden så varligt i Lunden med henne</p> |
|--|--|

Textanmärkning

Omkvädena utskrivna i str. 1 och 19, markerade i övriga strofer. Ms har interpunktion, men det är ovisst till vilken grad denna är ursprunglig; sannolikt i huvudsak införd av Arwidsson, därför här helt borttagen.

4:2 Cherstin ändrat från Ingrid

C

KB Vs 2:1, s. 539. Sannolikt efter »en 60 års Enka som lärdt den af sin MorMor på Torpön [Torpa sn] Östergöthland». Upptecknad av L. F. Rääf, troligen på 1810-talet (Jonsson I, s. 332).

- 1 Liten Kjerstin hon går sig för sin Moder at stå
– Alt under den Liden så grön –
Hur länge skall en qvinna med barnet gå
– J riden så warligt med henne
- 2 J fyrtio weckor på det njonde år
så länge skall Modren med fostret gå.
- 3 När som det led till det njonde år
Liten Kjerstin går sig för sin Herre at stå.
- 4 Och hören i Herr Peder hvad jag säger Er
J sku föra mig dit der J togen mig Mö.
- 5 Jntet kan jag föra Er dit som jag tog Er Mö.
Det kan jag ej göra för blekan min död.
- 6 Kan jag inte hästar och körsvänner få,
så skall jag till min Moder på bara fötter gå.
- 7 Och inte så voro de orden förr nämnd
förr n Hästarne voro för Gullkarmen spänd.
- 8 När som de kommo i Rosende lund,
Gullkarmen rann sönder i samma stund.
- 9 Må jag intet vara en syndig Qvinna
At intet Gullkarmen kan under mig rinna
- 10 Herr Peder han sadlade Gångaren grå
Och så lyfter han liten Kjerstin uppå.
- 11 Och när som hon kom till sin Faders gård
Ute för henne hennes Moder står
- 12 Var nu välkommen liten Kjerstin till mig
jag hafver nu blandat mjöd och win
- 13 Mig lyster nu hvarken Mjöd eller win.
J hvilken stenstuga vill Ni låta mig in
- 14 Här äro trij stenstugor uppå vår gård
Du tag nu hvilken Din hog faller på.
- 15 Liten Kjerstin hon går sig åt stenstugan in
Herr Peder han fäller mång tårar på kind
- 16 Liten Kjerstin sporde sina jordgummor åt
hur länge skall en qvinna med fostret gå
- 17 J fyrtio weckor och det är wisst
Så länge geck Maria med Jesum Christ.
- 18 Så breddes på golfvet de Bolstrarne blå
Derpå födde liten Kjerstin Sönerna två.
- 19 Den förste reste sig och kamma gult hår
nu är jag fyrti weckor på mitt njonde år.
- 20 Den andre satte sig opp, han sade icke så,
Vår FarMor sku vi steka som fisken på glöd
- 21 Vår FarMor sku vi steka som fisken på glöd
– Alt under den Liden så grön –
Ty hon har vållat vår Moders död.
– J riden så warligt med henne

Anmärkning

Ms saknar strofnr. Omkväderna utskrivna i str. 1 och 21, markerade i övriga strofer.

Mellanomkvädet: grön str. 21 g[...] textförlust

D

KB Vs 2:1, s. 214–217 (text), KB Vs 126:4, s. 76 (mel.). Efter soldathustrun Greta Naterberg, Slaka sn, Östergötland (f. 1772 i Nykils sn, Östergötland, d. i Slaka 1818; Jonsson I, s. 386–391). Upptecknad av L. F. Rääf (text) och C. P. Grevilli (mel.) hösten 1813 eller år 1814. Tryckt som SF 134 A.

Hur länge bär en kvinna med små barnen gå

— de redo de re-do bort i genom lunden med henne.

- 1 Och liten Kerstin hon går för sin Svär-mor och står
– Medan linden bär löfven så gröna –
Hur länge bär en kvinna med små-barna gå?
– De redo, de redo bort igenom lunden med henne
- 2 »I 40 veckor på det nionde år
Så länge bär en kvinna med småbarnen gå.»
- 3 I 40 veckor det är både sannt och visst
Så länge geck Maria med vår Herre Christ.
- 4 Liten Kerstin hon talte till Herr Peder så,
Och hämta mig hem till min moders gård.
- 5 Herr Peder han spänner för gullvagnen röd,
Så lyftad' han liten Kerstin uti.
- 6 Och liten Kerstin hon satt sig i gullvagnen ned,
Och vagnen han remnade i stycken tre.
- 7 Och hör du, liten Kerstin hvad jag dig säga må,
Och orkar du rida, sjelf vill jag med dig gå.
- 8 När som hon kom till sin moders gård
Då ute för henne hennes moder står.
- 9 Å välkommen hem liten Kerstin till mig
Och hur står det till med eländet ditt
- 10 Och kära min moder J bädda opp min säng
Å käre Herr Peder du hjälp mig i den!
- 11 Liten Kerstin satte sig på förgyllande stol
Herr Peder drog af henne strumpor och skor
- 12 Liten Kerstin lade sig i sängen ned,
Gud låte mig inte lefva tills jag dagen får se.
- 13 Liten Kerstin hon lade sig på bålstrarne blå,
Och där föder hon små-barna två.
- 14 Och Sånen står opp och kammar sitt hår:
Nu är jag 40 veckor på mitt nionde år.
- 15 Och Sånen han kunde gå ärende i by,
– Medan linden bär löfven så gröna –
Och Dottren hon kunde röda silket sy.
– De redo, de redo bort igenom lunden med henne

Titel: Liten Kerstin.

Textanmärkning

Ms saknar ursprungligen strofnr (som dock senare satts in av Arwidsson). Omkväderna utskrivna i str. 1, markerade i övriga strofer (mellanomkvädet saknas dock i str. 7).

10:2 före Herr står min överstruket

15:1 ärende ändrat eller förtydligat

E

KVHAA F. L. Borgström, Uppteckningar af Folkvisor, s. 93–94 (mel.), 96 (text). Övre Ulleruds sn, Värmland. Upptecknad av studenten Ferdinand Ludvig Borgström 1845. En renskrift finns i KVHAA F. L. Borgström, Berättelse öfver en resa i Vermland, visbil. nr 29.

Liten Kjerstin hon frågar sin styf = moder om råd,

hur länge går quinnan med Bar – nen små ?

- hå, nå nå nå nå, hur länge går quinnan med barnen små?

1 /:Och liten Kerstin frågar sin styfmoder om råd:/

Hur länge går quinnan med barnen små

- Hå nå, nå nå nå

Hur länge går quinnan med barnen små

2 I 40 veckor på 9 år

Så länge går quinnan med barnena små

3 /:Och sönjerna kamma sitt guldgula hår:/

Men modren hon sveptes och lades på bår

- Hå nå, nå nå nå

Men modren hon sveptes och lades på bår

Textanmärkning

Ms saknar strofnr. Repristecken efter första raden i alla strofer. Trallrefrängen utskreven i str. 1 och 2; upprepning av andra raden markerad i str. 1 och 2.

1:1 styfmoder med styf tillskrivet över raden

1:2 går ändrat från skall en

Renskriften:

Kommentar i ms: Sjöngs i Öfre Ulleruds S:n vid detta århundradets början; men är nu troligen utdöd. Mycket defect

Str. 1 och 2 nummerade, str. 3 kallas i stället Sista versen. Repristecken efter strofernas förstarader saknas. Trallrefrängen utskreven i alla strofer; upprepning andrad i str. 1, upprepning markerad i str. 2 och 3.

Trallrefrängen: Hå, hå! Nå, nå, nå!

1:2 barnen: barnena

2:1 9: nionde

F

KVHAA Dybeck, Folk-lore V, s. 132b. Småland. Upptecknad av Carl Ulric Hollberg, troligen ca 1850.

Något Lifligt.

Blåser kallt kallt väder ifrån sjön;

Och Fyrtio veckor det är väla sant,

det gick Jungfru Maja med den He - lige And

— blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

6 (7) 8 (9)

1 Blåser kallt kallt väder ifrån sjön;
Och Fyrtio veckor det är väla sannt,
det gick Jungfru Maja med den Helige And
— blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Textanmärkning

Kommentar i ms: Texten icke erinrad, mer än en Vers midtuti stycket.

Melodianmärkning

T. 6: I sista ackordet (Fiss-aiss¹-ciss²) ingår även ett överstruket fiss¹.

G

Efter en 75-årig »sytningskvinna» M. Blomberg, Vänö, Hitis sn, Åboland. Upptecknad av J. E. Wefvar på 1880-talet (text) och O. R. Sjöberg senast 1887 (mel.). *Ga*: SLS 82, s. 79–82 (text), s. 375 (mel.). Texten tryckt som FSF V:1 nr 54 A. *Gb*: SLS 125, s. 40 (endast mel.). *Gc*: IF Dep. O. R. Sjöbergs originalsaml. II, s. 23 (endast mel.).

Ga

Sillibrand var en o - vi - ser man,

— Allt under den linden så gröna, —

Han gifte sin dotter i främmande land

4 7 12

— I riden så var-liga genom lun-den med henne.

- 1 Sillibrand var en oviser man,
– Allt under den linden så gröna; –
Han gifte sin dotter i främmande land.
– I riden så varliga genom lunden med henne.
- 2 När som hon kom i det främmande land,
Der kände hon hvarken qvinna eller man.
- 3 Stols Margareta frågade svärmodren åt,
Hur länge pläga qvinnor med barnen här gå.
- 4 Fyrtio vickor allt med sju år,
Så länge pläga qvinnor med barnen gå.
- 5 Fyrtio vickor det vet jag förvisst,
Så länge gick Maria med Jesum Krist,
- 6 Stols Margreta frågade svärmodren åt,
Huru skall jag komma härifrån?
- 7 Jag vet ej annor råd,
Än vi få fara härifrån,
- 8 Stols Margreta frågade körsvennen åt,
Hur skall jag komma härifrån?
- 9 Fålan han går uti hagan,
Och karmarna hänga i svalan,
- 10 Körsven han salar upp sin gångare grå,
Då sätte han der Stols Margreta uppå.
- 11 När som de kommo åt lunden,
Så gingo karmarna sönder.
- 12 Nu vet jag ingen råd
Än ni får rida och jag får gå,
- 13 Sillibrand han gångar sig opp i högan loftes svala,
Der fick han se sin dotter i lunden fara,
- 14 O velis mej! velis mej! hvad jag nu ser!
Jag ser min dotter, hon kommer till mig.
- 15 Å kära min fader, glädjens ej åt mig,
Å liten är den glädjen som ni ser med mig,
- 16 När som hon kom på sin kära faders gård,
Gå in i det ena rummet din hog leker på.
- 17 Sillibrand breder ut sin kappa blå,
Der födde hon skarska svenbarn två.
- 18 Uppsättes svenbarn och krusar upp sitt hår,
Nu är vi fyrti vickor och med sju år,
- 19 Är vi nu öde att äta detta bröd,
– Allt under den linden så gröna; –
Så skall vi söka vår kära moders död.
– I riden så varliga genom lunden med henne.

Titel: Sillibrand och Stols Margreta.

Textanmärkning

Ms saknar strofnr. Omkvädena utskrivna i alla strofer. Str. 19 är skriven i marginalen och föregås av orden: Sista versen lyder så:

Mellanomkvädet: linden str. 19 liden

10:2 der tillskrivet över raden

14:1 före det andra velis står o överstruket

16:2 rummet står inom parentes

17:2 efter skarska står (karska)

19:1–2 tillskrivna senare i marginalen, troligen av annan hand

Gbc

Avvikelser från Ga i Gbc

Endast slutomkvädet lagt under mel.

H

Efter Tilda Troberg, Pettu, Finby sn, Åboland (1860–1933; O. Andersson, Tre finl.-sv. vissångerskor, s. 43–56). *Ha:* FSF V:1 nr 54a (mel.), IF 64 (text). Upptecknad av Otto Andersson 1909 (mel.) och vid ungefär samma tid av Thyra Forsström (Renqvist) (text). Texten tryckt som FSF V:1 nr 54C. *Hb:* IF 53, s. 4–5. Text upptecknad av Saga Grönfors 1931.

Ha

Förs-ta gå - van hon av sin svär-mo-der fick:
Ni - e år skall du gå med bar-net ditt.
— Mig väc-ker så lönn - li - ga sor - gen.

1 Första gåfvan hon af sin svärmoder fick:
Nio år skall du gå med fostret ditt
– Mig väcker så lönnliga sorgen

2 Lill Karin frågte till herr Peder så
Hur länge skall en kvinna med fostret gå

3 Förtio veckor är det förvisst
Så gick Maria med Jesum Krist

4 När som det led till det nionde år
Då ville hon hem till sin fader gå

5 Herr Peder sade till småsvenner så
Gåen och sadlen gångaren grå

6 Kören så vackert öfver den bro
Att I ej väcken hundar och gören oro

7 Kören så vackert genom den by
Att I ej väcken människor och gören stort gny

8 När hon kom till sin faders gård
Där fadren ute för henne månd stå:

9 Välis mej och välis mej hvad jag nu ser
Nu ser jag min dotter hemkomma till mej

10 Kära min fader I gläds ej åt mig
Det är ej stor glädje som följer med mig

11 Härifrån for jag då jag var ung
Nu kommer jag igen nu är jag så tung

12 Härifrån for jag då jag var mö
Nu kommer jag igen nu skall jag ock dö
– Mig väcker så lönnliga sorgen

Textanmärkning

Ms saknar strofnr. Omkvädet utskrivet i str. 1, markerat i övriga strofer.

2:1 frågte *ms* frågte
11:2 är *ms* ar

Hb

Avvikelser från Ha i Hb

Ms saknar str. 8.

Omkvädet: Vi väcker så sorgliga tankar.

2:1 LillKirstin frågte herr Peder om råd:

3:1 är: och

3:2 Jesum: Jesu

4:1 till: åt

4:2 fader gå: faders gård

5:1 Herr Peder: Herr Peder han

5:2 saknas

6:2, 7:2 I ej väcken: ni ej väcker

9:1 Välis mej och välis mej: Välys mig och välys mig

9:2 mej: mig

10:1 I: ni

11:1, 12:1 då: när

12:2 ock: att

Anmärkning

Den enradiga str. 5 är ej numrerad; i övrigt är stroferna numrerade 1–10. Omkvädet utskrivet i str. 1, markerat i str. 2.

10:2 före ej står en överstruket

I

Efter Svea Jansson, Nötö, Nagu sn, Åboland (f. 1904 på Nötö, d. 1980); hon hade lärt visan av mormodern Eva Gustava Jansson (f. 1842 i Böle, Hitis sn, Åboland, d. 1929). *Ia*: SLS 352, s. 97–100. Upptecknad av Greta Dahlström 1923. Texten tryckt som FSF V:1 nr 54 B. *Ib*: SR Ma 57/11142:2:1. Inspelad av Matts Arnberg 1957. Återgiven på grammofonskiva (Den medeltida balladen, SR RELP 5003–5006). *Ic*: SR Ma 58/12126:23:1. Inspelad av Matts Arnberg 1959. Återgiven på grammofonskiva (Svea Jansson sjunger visor från Åbolands skärgård, Caprice CAP 1156). *Id*: SVA 53:1 bl. 8–9. Text nedskrivna av Svea Jansson själv ca 1960.

Ia

Silebrand körd sig upp åt höga loftet svala,
— Allt under den linden så gröna. —
Då fick han se sin dotter i lunden fara.
— I riden så. Vad lega genom lunden med henne.

1 Silebrand körd sig upp åt höga loftet svala.
– Allt under den linden så gröna. –
Då fick han se sin dotter i lunden fara
– I riden så. Vad lega genom lunden med henne.

2 Väl äst mig, väl äst mig, vad jag nu ser,
Jag ser min dotter hon kommer till mig.

3 Silebrand femnar ut kappan blå.
Där föder hon två karska svenbarnen små.

4 »Hör ni, min svärmor, vad jag frågar eder åt:
hur länge plägar kvinnan med barnen gå?»

5 »Fyrtio veckor, det vet jag förvisst,
så länge gick Maria med Jesus Krist.»

6 »Fyrtio veckor allt medan sju år,
så länge plägar kvinnan med barnen gå.»

7 »Min svärmor skall jag giva min silvergoda kniv,
hon har nu förrätt mitt unga liv.»

8 »Min moder skall jag giva min silkessticka särk,
hon har ju för mig lidit både sveda och värk.»

9 »Min fader skall jag giva min gångare grå,
som han skall rida till kyrkan på.»

10 »Min broder skall jag giva mina handskar små,
som han skall ha likvart han går.»

11 »Min syster skall jag giva mina gullringar sju,
som int jag har haft sen jag var brud.»

12 Det ena så förd hon till Kristi dop,
– Allt under den linden så gröna. –
det andra så förd dom till kyrkogård.
– I riden så. Vad lega genom lunden med henne.

Titel: Silebrand.

Textanmärkning

Omkvädena utskrivna endast i str. 1. En streckad rad mellan str. 11 och 12 markerar antagligen av sångerskan nämnda men glömda strofer.

1:2 fara ms far (jfr melodins textunderlägg)

Ibc

MELODI

Avvikelser från Ia i Ibc

Ib omfattar str. 1–3, 8–12 (10 och 11 omkastade). Båda sjungs närmast i *a*-tonart, begynnelseton: e^1 (nedan transponerade och noterade i *d*-moll). *MM.* ♩ = ca 144 (*b*) resp. ca 152 (*c*).

Avvikelser från str. 1 i Ia:

Upptakt i förekommande fall: a^1

T. 1, n. 1–4 i str. 1–6:

T. 1, n. 7–8 i alla str.: $ciss^2$ ($ciss^2$)

T. 1 och t. 2, n. 1–4 i str. 12:

 b
e – na så för dom till Kris-ti

 c
e – na så för – de dom till Kris-ti

T. 2, n. 1–4 i str. 2, 3, 5, 6, 9–11:

T. 4, n. 1: h^1 intoneras i en del strofer något för lågt.

T. 4, n. 3 i str. 6: g^1

T. 5, n. 4 och motsvarande: b^1 intoneras i en del strofer något för högt.

T. 5, n. 1–4 i str. 2, 7, 9–12:

Avvikelser från Ia i Id

Str. 10 och 11 omkastade.

Slutomkvädet: Vad lega: varliga

- 1:1 Silebrand: Silibrand; körd sig: körde
2:1 Vål äst mig, vål äst mig: Välest mig välest mig
3:1 Silebrand: Silibrand
3:2 små: på
4:1 Hör: Och hör
6:1 allt medan: men jag med
7:1 silvergoda: silverborda

T. 7 och t. 8, n. 1–2
i alla str.:
ri – den så var – li – ga

TEXT

Avvikelser från Ia i Ibc

Ib omfattar endast str. 1–3, 8–12. Str. 10 och 11 omkastade i *b*.

Slutomkvädet: Vad lega: varliga

- 1:1 Silebrand: Silibrand; körd sig: körde
2:1 Vål: Å vål
2:2 Jag: Ja
3:1 Silebrand: Å Silibrand
3:2 små: på
4:1 Hör: Å hör *c*; vad: va *c*; jag: ja *c*
5:1 Fyrtio: Förtie *c*; det: de *c*; jag: ja *c*
7:1 Min: Å min *c*; jag: ja; silvergoda: silverborda *c*
7:2 nu: ju *c*
8:1 Min: Å min *c*; jag: ja *c*
8:2 mig: mej *c*; både: båd; och: å
9:1, 10:1, 11:1 jag: ja
11:2 int jag: jag int
12:1 Det: Den *b*; förd hon: för dom *b*, förde dom *c*
12:2 det: den *b*; förd dom: förde dom

Anmärkning

Omkväderna återges i alla strofer.

Id

- 11:2 int jag: jag inte
12:1 förd hon: fördes
12:2 förd dom: fördes

Anmärkning

Titel: Silibrand. *Ms* saknar strofnr. Omkväderna utskrivna i alla strofer.

Mellanomkvädet: linden i str. 3, 4, 10, 12 ändrat från lunden